

Recensie: Interview John Coffey

foto © John Coffey

Recensie:

John Coffey is een Nederlandse hardrockband die afgelopen zomer de grote media bereikte dankzij een YouTube-filmpje waarin de zanger een bekertje bier vangt terwijl hij in het publiek staat. Sinds 2010 bestaat de band uit zijn huidige formatie met David Achter de Molen op de zang. John Coffey bracht in 2015 hun derde plaat "The Great News" uit, meteen een grote stap in de verovering van de wereld. Invloeden van Refused en Every Time I Die zijn duidelijk aanwezig. De band focuste zich nooit op België tot nu. Op 13, 18 en 19 februari 2016 speelt de band drie shows in België in Kortrijk, Opwijk en Luik. Wij spraken gitarist Christoffer van Teijlingen over het succes van de band in België, het bekertje bier en hun toekomst.

"The Great News" is jullie derde plaat. Kan die omschreven worden als de grote doorbraak?

Het was wel een doorbraakplaat voor een nog groter publiek. Voor België is het sowieso de doorbraak. We kregen een label in België en we konden op Pukkelpop spelen. Dat is zeker een manier geweest om ons in België te vestigen. In Nederland kregen we gewoon een groter platform. Met de voorganger "Bright Companions" hadden we al een redelijk groot bereik en met de opvolger probeerden we om nog een stapje hoger te gaan. Je weet nooit of dat gaat lukken, maar dat lukte dus wel. In Nederland zijn we zelfs in de mainstream muziek gekomen, wat we totaal niet hadden verwacht. Hierdoor konden we op de grote festivals zoals Pinkpop en Pukkelpop spelen.

Jullie muziek is niet de meest toegankelijke muziek. Toch wordt het gedraaid op de radio. Hoe komt dit volgens jullie?

Het is heel hard maar er zit een leuke melodie in. Er zijn altijd goeie refreinen want daar houden wij wel van en mensen pikken dat sneller op. We zijn niet in één hokje te plaatsen. Vandaar dat we onszelf omschrijven als loud rock n roll. Als mensen ons dan voor de eerste keer live zien dan zijn ze wel sneller verrast. Onze live-shows zijn een groot deel van John Coffey, veel energie en dan merk je dat mensen dat gaaf vinden.

De live-shows van John Coffey staan er om bekend om zeer destructief en uitbundig te zijn. Hoe komt dit?

Dat is al vanaf het begin dat wij bij elkaar zitten dat we zoveel mogelijk energie in de shows proberen steken. Dan merk je wel dat het aanslaat bij het publiek. We spreken nooit af dat we alles gaan vernietigen. Het gebeurt vanzelf. De toeschouwers zijn essentieel voor onze live-show. Daarom betrekken we hen er altijd bij. Dat gebeurt heel natureel maar als het publiek voor onze shows betaalt dan moeten ze er ook iets aan hebben. Het is een soort 12de man voor ons. Zonder hen staan wij daar als een stel idioten. De laatste jaren is onze fanbase erg gegroeid. Ze zijn erg trouw en dat is echt heel gaaf.

Jullie focusten nooit op België. Hoe komt dit?

We timmerden vooral hard aan de weg in Nederland en Duitsland. Daar lag toen onze focus. We moesten nog een beetje aftasten of mensen ons wel wilden horen in België. Toen we daar dan enkele kleine shows deden, dan merkten we wel dat ze klaar waren voor ons. Toen hebben we maar een Belgische partner gezocht om "The Great News" uit te brengen.

Nu doen jullie toch enkele shows in België. Hoe bevalt jullie dit?

Het is eigenlijk helemaal van nul beginnen. De mensen komen af en zingen uitbundig mee en dat doet deugd. Pukkelpop was echt een hoogtepunt. Wij stonden toen in The Shelter over de middag en die tent stond gewoon afgeladen vol. Dat was echt te gek om te zien. Dat was boven al onze verwachtingen. Toen The Story So Far en Architects daarna speelden stond de tent helemaal niet zo vol. Dan hadden we iets van "Jeetje, België houdt van John Coffey".

Jullie werden wereldberoemd dankzij het YouTube-filmpje waarin jullie zanger (David Achter de Molen) een bekertje bier ving en opdrank. Vinden jullie het jammer dat jullie eerder worden herinnerd aan dat incident dan aan de muziek?

Niet echt, het heeft ons ook veel goeds gebracht. Veel mensen over de wereld hebben nu van John Coffey gehoord. We krijgen nu reacties van over de hele wereld dat onze muziek te gek is. Nu gaan we ook naar Rusland en ik denk dat we daar een breder publiek kunnen trekken door dat filmpje. Op dat moment hebben we er niet heel veel mee gedaan. We hielden toen ook alle media af. We deden er geen interviews over. Het enige wat het dus heeft opgebracht zijn vette shows in Hongarije bijvoorbeeld. Daar speelden we een show voor 500 man en de helft kende ons dankzij dat filmpje.

Worden jullie dan niet te veel geredigeerd tot "De band die het bekertje bier ving"?

Dat hoor ik eigenlijk zeer weinig. Toen het net was gebeurd, riepen veel mensen dat we een biertje moesten vangen. We kregen toen ook enkele voorstellen voor een biergooicontest op festivals. Maar dat gingen we echt niet doen, we wilden een interview doen maar niets dat met bier te maken had. We konden er zelf een hype van maken, maar dat wilden we niet. Dus het hangt er vanaf wat je er zelf mee doet. Het is cool dat het zo is aangeslagen en heeft gewerkt. We zijn zelfs bij Jimmy Fallon in de show gekomen met dat filmpje. Maar onze muziek blijft altijd het belangrijkste. Ik heb nu al het gevoel dat we niet meer dat bandje van dat biertje zijn.

Op tour door het Verenigd Koninkrijk speelde een Britse band (Black Peaks) het voorprogramma. Hoe was dat als Nederlandse groep om een buitenlands voorprogramma te hebben?

Wij stellen eigenlijk niet heel veel voor in Engeland en dan neem je gewoon een andere band mee die wel meer publiek zal trekken. We deden dat andersom ook. Toen zij naar Nederland kwamen, mochten ze in ons voorprogramma spelen. Een soort wisselwerking en het zijn super coole gasten! Wij mochten zelfs eens in een voorprogramma van een Britse band Rolo Tomassi spelen. Dat houdt je wel scherp om weer jezelf te bewijzen. Dus dat is wel goed.

De naam van de band komt van het personage uit The Green Mile. Waarom precies die naam?

We zagen die film en die man is groot en boezemt eigenlijk wel wat angst in. Maar uiteindelijk kom je erachter dat hij maar een klein hartje heeft en hele zachte man is. Bij ons is dat ook zo. Wij zijn "Fucking" hard qua muziek maar hebben ook een klein hartje.

Jullie zijn in Nederland al zeer groot, touren doorheen Europa maar zijn toch niet zo bekend. Het is zeer moeilijk om een groot publiek te bereiken in jullie genre. Hebben jullie nog een ambitie?

Deze band is eigenlijk één groot avontuur. We spelen binnenkort in Rusland en dat is ook gewoon YOLO. We zouden graag eens een show spelen in Azië. Er zijn zelfs plannen om in Amerika te spelen. Lekker veel continenten zien. We hadden nooit verwacht dat we zo groot zouden worden. Vorige week hebben we onze EP opgenomen in Boston. Ik weet nog dat we toen buiten stonden te roken en tegen elkaar zeiden: "Holy Shit, dit is echt bizar. Even een week naar Boston vliegen om een EP op te nemen. In februari vliegen we naar Rusland om twee shows te spelen. Dat is toch een droom?" Soms moeten we onszelf wel eens in de arm knijpen en genieten van het moment.

Welk nummer heeft het meeste betekenis voor jullie uit de volledige discografie?
Dat nummer heb je eigenlijk nog niet gehoord. Die komt in februari uit als single. Het is een nummer geschreven door Alfred en het gaat over de vluchtelingen. Dat speelt nu heel erg in ons leven.

Alfred: Het gaat vooral over het feit dat wij verrast zijn door de algemene reacties die Europa gaf op de stroom aan vluchtelingen die hier naartoe kwam. Het is niet menswaardig hoe wij als Europeanen daar instaan. Het nummer is geschreven vanuit het perspectief van een badgast die zit te feesten aan de Middellandse zee. Plots ziet hij een lijk drijven dat komt van een gezonken boot. Dat is thematisch hoe wij het willen adresseren. Die mensen moeten gewoon een plek hebben. Niemand wil hier zijn hele leven lang blijven. Als je het aan een willekeurige Syriër zou vragen dan zou die het enkel maar over zijn eigen bakkerij hebben. Hoe hij vroeger achter brood ging en over de mensen die naast hem woonden. De meesten willen Europa heus geen kwaad doen. Ze moeten gewoon een plek hebben en die moeten we ze bieden. Het nummer is geen protest maar wij willen wel een geluid laten horen dat die mensen hier wel horen. We hebben allemaal dezelfde organen, hetzelfde bloed, we zijn identiek. Dus ras of buitenlander dat bestaat nu even niet. Dat willen we laten horen, vandaar dat het de eerste single wordt. Met een videoclip geschoten in Duinkerke in het vluchtelingenkamp. We hopen dat het overkomt!

Zullen jullie in de liveshows dan een statement maken hierover?

We zullen er één of twee zinnen aan wijden maar we gaan niet lopen preken. Want wij hebben ook geen oplossing. Ik snap dat mensen die in een klein dorpje wonen plots veel zorgen hebben wanneer er 300 vluchtelingen arriveren. Dat is terecht. Maar de reactie is overdreven. Bijvoorbeeld gemeentehuizen bestormen of een varken ophangen in een boom dat is onmenselijk. Het is beestachtig hoe sommige mensen reageren. Dat is dus echt een nummer wat uit het diepste van ons hart is gekomen en zeer actueel.

< Niels Bruwier >